

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.07.1997
KOM(97) 133 endelig udg.

97/0114 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

**om supplerende regler til den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter med hensyn til konsummælk**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Indledning

1. Forordning (EØF) nr. 1411/71 indeholder supplerende regler for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter for så vidt angår konsummælk. Siden forordningen trådte i kraft, er den blevet ændret mange gange, og der er blevet vedtaget andre forordninger og direktiver, som også berører dens anvendelsesområde.

Derfor bør det kontrolleres, om de gældende bestemmelser er retsgyldige, og forordningen bør kodificeres. Dette er det første formål med vedlagte forordningsforslag.

2. I henhold tiltrædelsesakten kan Finland og Sverige indtil den 31. december 1997 fravige kravene til minimumsindholdet af de stoffer, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1411/71. Ifølge tiltrædelsesakten tages klassificeringen af konsummælk, som omhandles i forordningen, op til revision i den periode.

Det andet formål med dette udkast er at efterkomme dette revisionskrav.

Konsummælks betydning for markedet for mælk

3. I 1995 var den samlede konsummælksproduktion i EF's femten medlemsstater ifølge de seneste skøn på næsten 30 mio. t. Ca. 26% af den mælk, der leveres til mejerierne, forarbejdes til konsummælk. Dette produkt har altså stor betydning for bevarelsen af ligevægten på mælkemarkedet og har indflydelse på producenternes indkomstniveau. Det er derfor vigtigt, at dette nøgleprodukt sikres en stabil produktionsudvikling.
4. I de seneste år har den samlede konsummælksproduktion udviklet sig relativt stabilt, idet den er steget med mellem 0,5 og 1%. Der er noteret en mere markant udvikling i forbrugernes valg inden for den vifte af produkter, som udbydes. Denne udvikling vedrører både mælksens fedtindhold, varmebehandlingen og emballeringen.

Det fremgår af tabel 1, at letmælk er ved at opnå en markedsandel, der hastigt nærmer sig markedsandelen for sødmælk.

	1986	1995
Sødmælk	65,4	47,8
Letmælk	28,6	44,3
Skummetmælk	6,0	7,9

Hvad angår varmebehandlingen er der sket en kraftig udvikling i produktionen af UHT-mælk på bekostning af pasteuriserede og steriliserede produkter. Tabel 2 viser denne udvikling. Endelig kan det konstateres, at forbrugerne i stigende grad vælger mælk i kartoner eller genbrugsplastflasker frem for mælk i glasflasker.

	1986	1995
Pasteuriseret mælk	56	52
Steriliseret mælk	11	6
UHT-mælk	33	43

De særlige forhold i Finland og Sverige

5. Markedet for konsummælk i disse to lande adskiller sig fra markedet i de øvrige medlemsstater, ved at der er et større udbud af produkter, og ved at forbrugerne foretrækker mindre fede produkter.

I Finland tegner sødmælk sig kun for 18% af salget, mens letmælk og skummetmælk tegner sig for henholdsvis 62% og 20% af markedet. I den forbindelse skal det nævnes, at kategorien letmælk omfatter et konsummælksprodukt, der indeholder 1% fedtstof, og hvis markedsandel anslås at være ca. 8%.

I Sverige tegner letmælk og skummetmælk sig for henholdsvis 37% og 24% af markedet. Sødmælk udgør 39% af salget af konsummælk. I sidstnævnte kategori drejer det sig imidlertid næsten udelukkende om mælk, hvis fedtindhold kun er på 3%.

6. Ifølge tiltrædelsesakten fra 1994 kan produkter, som ikke overholder kravene med hensyn til fedtindhold som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1411/71, alligevel afsættes i produktionslandet, dvs. i Finland eller Sverige. Denne dispensation udløber den 31. december 1997.

I henhold til tiltrædelsesakten har Kommissionen gennemgået den klassificering, der findes i ovennævnte forordning og har vurderet, om det er hensigtsmæssigt at tilpasse den for at tage hensyn til de særlige forhold i Finland og Sverige. Valget står mellem at tilpasse klassificeringen, så den kommer til at omfatte den mælk, som blev konsumeret i disse lande før tiltrædelsen, eller at tvinge dem til at overholde den klassificering, som gælder i resten af EF.

Fordelen ved den første valgmulighed er, at forbrugsvanerne i disse lande fortsat kan respekteres, og at man undgår risikoen for, at mælkeforbruget bliver alvorligt påvirket af, at velkendte produkter, som befolkningen kan lide, forsvinder.

Denne valgmulighed indebærer imidlertid, at det samme konsummælkssortimentet bliver udvidet til hele EF med risiko for forvirring såvel i industrien som hos forbrugerne, der har vænnet sig til den bestående klassificering og ikke har udtrykt ønske om at få den ændret.

Under disse forhold mener Kommissionen, at den dispensation, der er fastsat i forbindelse med tiltrædelsesakten, kan forlænges midlertidigt, for at den bestående situation kan opretholdes i hele Fællesskabet. Kommissionen foreslår derfor at forlænge dispensationen indtil den 31. december 1999.

Konsummælk og dens proteinindhold

7. Forordning (EØF) nr. 1411/71 forbyder enhver manipulering af proteinindholdet i konsummælk. Denne bestemmelse har for nylig været under debat i erhvervskredse, og den er for øvrigt ikke afsluttet, og Kommissionen har modtaget en anmodning om tilladelse til at standardisere proteinindholdet. Efter at have behandlet dette spørgsmål mener Kommissionen ikke, at det er opportunt at ændre den nuværende situation.

Standardisering af proteinindholdet er forbundet med mange risici og vil kunne medføre fordrejninger på markedet. Hvis man f.eks. vælger en fælles procentsats for hele EF, vil fastsættelsen af en for lav sats fremkalde et ekstra mælkeproteinoverskud, som ville skulle afsættes på en marked, hvor der i forvejen er store overskud.

Hvis man derimod valgte en minimumssats, som skulle fastsættes af hver enkelt medlemsstat, ville det være vanskeligt at begrunde dette valg ud fra enhedsmarkedets principper, og man ville risikere konkurrencefordrejninger.

Det kan heller ikke nægtes, at forbrugerne bliver stadig mere bevidste om mælkeproteinernes næringsværdi, og at der derfor skal garanteres dem en konsummælk, hvis proteinindhold imødekommer deres forventninger. Desuden bør salget af mælk, hvis proteinindhold er større end det naturlige indhold, lettes. Med dette mål for øje foreslår Kommissionen, at den mulighed for at tilsætte proteiner til konsummælk, som allerede er fastsat i forordning (EØF) nr. 1411/71, opretholdes..

8. Erfaringerne har vist, at det også er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser for bedre at kunne kontrollere, at forbuddet mod standardisering af proteinindholdet overholdes. Baseres kontrollen på en sammenligning mellem konsummælkens og den rå mælks proteinindhold, kan dette mål nås, uden at kontrolbyrden bliver for tung.

Kommissionen mener, at medlemsstaterne bør fastsætte nærmere regler for kontrollen med, at handelsnormerne generelt overholdes, og sanktioner i tilfælde af overtrædelser.

Konsummælk og sundhedsregler

9. I forordning (EØF) nr. 1411/71 henvises der flere gange til regler for mælke kvaliteten og beskyttelse af folkesundheden. Ifølge artikel 4 og 5 skal Rådet vedtage gennemførelsesbestemmelser for at regulere disse spørgsmål. Siden 1. januar 1994 har sundheds- og kvalitetsaspekterne ved konsummælk hørt under direktiv 92/46/EØF, som imidlertid er baseret direkte på traktatens artikel 43, fordi det vedrører alle mejeriprodukter. I den forbindelse bør artikel 4 og 5 revideres for at undgå, at de overlapper direktivets bestemmelser.

Det skal i øvrigt nævnes, at nævnte direktiv indeholder nogle bestemmelser om konsummælk, som snarere vedrører produkternes sammensætning end de sundhedsmæssige aspekter i forbindelse hermed. Det drejer sig især om normer for frysepunkt samt minimumsindholdet af proteiner og fedtfrit tørstof. Det foreslås derfor, at disse bestemmelser indsættes i forordningen om handelsnormerne i overensstemmelse med Rådets eget ønske i forbindelse med vedtagelsen af direktiv 92/46/EØF. På grundlag af erfaringen foreslås det dog, at bestemmelsen om frysepunktet ændres, og at det bliver muligt at fastsætte supplerende normer for varmebehandling for at undgå, at mælkekvaliteten forringes.

FORSLAG
RÅDETS FORORDNING (EF) Nr.

af

**om supplerende regler til den fælles markedsordning for mælk og
mejeriprodukter med hensyn til konsummælk**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

Formålet med Rådets forordning (EØF) nr. 1411/71 af 29. juni 1971 om fastsættelse af supplerende regler for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter vedrørende konsummælk⁴, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2138/92⁵, er så vidt muligt at udvikle markedet for produkter henhørende under KN-kode 0401 ved kvalitetsgaranti og tilpasning til forbrugernes behov og ønsker; fastsættelsen af handelsnormer for de pågældende mejeriprodukter bidrager til at stabilisere markedet og dermed til en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen; det er derfor både i mælkeproducenternes og forbrugernes interesse at fastholde en sådan ordning;

af forenklings- og klarhedshensyn med henblik på at garantere retssikkerheden bedst muligt og for at udnytte erfaringen på området bør der foretages visse tilpasninger af forordningen, og bestemmelserne bør samles i en ny forordning;

for at imødekomme forbrugerne, der lægger stadig større vægt på mælkeproteinernes næringsaspekter, bør det fastsættes, at det naturlige mælkeproteinindhold under ingen

¹ EFT nr. C

² EFT nr. C

³ EFT nr. C

⁴ EFT nr. L 148 af 3.7.1971, s. 4.

⁵ EFT nr. L 214 af 30.7.1992, s. 6.

omstændigheder må reduceres, og desuden tillades, at der tilsættes bestanddele af fedtfrit mælketørstof til mælk;

hvad angår mælkefedtindholdet bør der tages hensyn til de særlige forhold i Finland og Sverige, som i medfør af tiltrædelsesakten er omfattet af en dispensation, der udløber den 31. december 1997; nævnte dispensation bør midlertidigt forlænges for at give de pågældende medlemsstaterne mulighed for at tilpasse sig den ordning, som gælder i resten af EF;

artikel 5, stk. 9, i Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter⁶, senest ændret ved direktiv 96/23/EF⁷, indeholder krav til konsummælks sammensætning; med henblik på at opnå sammenhæng bør disse bestemmelser indsættes i handelsnormerne samtidig med, at der foretages tilpasninger under hensyntagen til erfaringen på området;

direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁸, senest ændret ved direktiv 97/4/EF⁹, og direktiv 90/496/EØF om næringsdeklaration af levnedsmidler¹⁰ anvendes;

for at ordningen kan blive sammenhængende, bør der gælde tilsvarende krav for produkter, der importeres fra tredjelande;

medlemsstaterne fastsætter kontrolforanstaltninger og sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes der normer for produkter henhørende under KN-kode 0401 til konsum i EF.
2. I denne forordning forstås ved:
 - a) mælk: det ved malkning af en eller flere køer fremkomne produkt;

⁶ EFT nr. L 268 af 14.9.1992, s. 1.

⁷ EFT nr. L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁸ EFT nr. L 33 af 08.02.1979, s. 1.

⁹ EFT nr. L 43 af 14.02.1997, s. 21.

¹⁰ EFT nr. L 276 af 06.10.1990, s. 40.

- b) konsummælk: de produkter, der er anført i artikel 3, og som skal leveres i uforandret stand til forbrugerne;
- c) fedtindhold: mælkens mælkefedtindhold i vægtprocent.

Artikel 2

1. Kun mælk, der opfylder kravene for konsummælk, må leveres eller overdrages uden forarbejdning til den endelige forbruger enten direkte eller via restauranter, hospitaler, kantiner eller andre tilsvarende storkøkkener.
2. Varebetegnelserne for disse produkter er som anført i artikel 3. Disse varebetegnelser er forbeholdt de deri definerede produkter, idet de dog kan anvendes i sammensatte betegnelser.
3. De enkelte medlemsstater fastsætter foranstaltninger til informering af forbrugerne om produkternes art eller sammensætning i alle de tilfælde, hvor udeladelse af denne information vil kunne vildlede forbrugerne.

Artikel 3

1. Følgende produkter betragtes som konsummælk:
 - a) rå mælk: mælk, som ikke er blevet opvarmet til over 40° C eller har været underkastet en tilsvarende behandling;
 - b) sødmælk: varmebehandlet mælk, som med hensyn til fedtindhold svarer til en af følgende definitioner:
 - standardiseret sødmælk: mælk, hvis fedtindhold udgør mindst 3,5%. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en ekstra sødmælkskategori med et fedtindhold på mindst 4,0%.
 - naturlig sødmælk: mælk, hvis fedtindhold ikke er blevet ændret efter malkningen hverken ved tilsætning eller fjernelse af mælkefedt eller ved blanding med mælk, hvis naturlige fedtindhold er blevet ændret. Fedtindholdet må dog ikke være under 3,5%;
 - c) letmælk: varmebehandlet mælk med et fedtindhold på mindst 1,5% og højst 1,8%;
 - d) skummetmælk: varmebehandlet mælk med et fedtindhold på højst 0,3%.
2. Uanset stk. 1 gælder kravene til fedtindhold ikke for konsummælk produceret i Finland og Sverige i to år regnet fra denne forordnings ikrafttrædelse. Den konsummælk, der produceres i disse to medlemsstater, og som er omfattet af

denne dispensation, må udelukkende afsættes i produktionslandet eller eksporteres til et tredjeland.

3. Med forbehold af stk. 1, litra b), andet led, er kun følgende ændringer tilladt:
- a) for at overholde det foreskrevne minimumsfedtindhold for konsummælk ændring af mælkens naturlige indhold ved fjernelse af fløde eller tilsætning af mælk, letmælk eller skummetmælk;
 - b) tilsætning af mælkeproteiner, mineralsalte eller vitaminer til mælk, hvis dette angives på produktets emballage på et sted, så det er klart synligt, let læseligt og ikke kan slettes. Denne angivelse fritager dog ikke fra forpligtelsen til en næringsdeklaration som omhandlet i direktiv 90/496/EØF om næringsdeklaration af levnedsmidler. Ved tilsætning af proteiner skal mælkens proteinindhold være på mindst 4%.

Artikel 4

Med forbehold af direktiv 92/46/EØF skal konsummælk:

- a) have en frysepunkt, der ligger omkring det gennemsnitlige frysepunkt for rå mælk i det område, hvor konsummælken er produceret;
- b) veje mindst 1028 g pr. liter sødmælk ved 20° C eller pr. liter fuldstændig fedtfri mælk ved 20° C;
- c) indeholde minimum 28 g protein pr. liter beregnet ved at gange mælkens totalkvælstofindhold i procent med 6,38;
- d) have et fedtfrit tørstofindhold på mindst 8,5%;
- e) for så vidt angår varmebehandlet mælk have været underkastet en varmebehandling, der gør det muligt at overholde nogle kvalitetskrav, som skal fastsættes.

Artikel 5

Produkter, der importeres til EF, og som skal sælges som konsummælk, skal være i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 6

Direktiv 79/112/EØF anvendes, bl.a. for så vidt angår de nationale bestemmelser om mærkning af konsummælk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere anvendelsen af denne forordning, iværksætte sanktioner ved overtrædelser, forebygge og bekæmpe svig.

Disse foranstaltninger og eventuelle ændringer af dem meddeles Kommissionen måneden efter, at de er vedtaget.

2. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 gennemførelsesbestemmelserne til nærværende forordning.

Artikel 8

Forordning (EØF) nr. 1411/71 ophæves.

Henvisninger til forordning (EØF) nr. 1411/71 betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT				
		DATO:		
1. BUDGETPOST: B1-20		BEVILLINGER: 3 632 mio. ECU		
2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Rådets forordning om supplerende regler til den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter med hensyn til konsummælk.				
3. RETSGRUNDLAG: Traktatens artikel 42 og 43				
4. FORMÅL: Kodificering af forordning (EØF) nr. 1411/71 og forlængelse af de undtagelsesbestemmelser vedrørende minimumsindholdet af fedtstoffer, der blev indrømmet Finland og Sverige ved tiltrædelsesakten.				
5. FINANSIELLE VIRKNINGER		12-MÅNEDERS- PERIODE	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR (1997) (mio. ECU)	FØLGENDE REGNSKABSÅR (1998) (mio. ECU)
5.0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES - OVER EF-BUDGETTET RESTITUTION/INTERVENTION - OVER DE NATIONALE BUDGETTER - AF ANDRE		p.m.	p.m.	p.m.
5.1 INDTÆGTER - EF's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE KILDER		p.m.	p.m.	p.m.
		1999 (mio. ECU)	2000 (mio. ECU)	2001 (mio. ECU)
		2002 (mio. ECU)		
5.0.1 OVERSLAG - UDGIFTER		p.m.	p.m.	p.m.
5.1.1 OVERSLAG - INDTÆGTER				
5.2 BEREGNING:				
6.0	ER FINANSIERING MULIG Gennem BEVILLINGER OPFØRT UNDER DET PÅGÆLDENDE KAPITEL I DET LØBENDE BUDGET?			JA/NEJ
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER I DET LØBENDE BUDGET?			JA/NEJ
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA/NEJ
6.3	SKAL DER OPFØRES BEVILLINGER PÅ FREMTIDIGE BUDGETTER?			JA/NEJ
BEMÆRKNINGER: Kodificeringen af forordning (EØF) nr. 1411/71 har ingen finansielle virkninger. Det er vanskeligt at sætte tal på de finansielle virkninger af en forlængelse af undtagelsesbestemmelsen vedrørende kravene om minimumsindhold af fedtstoffer.				

ISSN 0254-1459

KOM(97) 133 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

03 02 01 10

Katalognummer : CB-CO-97-126-DA-C

ISBN 92-78-17579-X

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg